

2011 - rok św. Maksymiliana Marii Kolbego

21 października ub.r Senat Rzeczypospolitej Polskiej zdecydował, że rozpoczynający się rok 2011 będzie Rokiem św. Maksymiliana Marii Kolbego. W swojej uchwale senatorowie podkreślili, iż myśl społeczna i ofiara życia św. Maksymiliana mają szczególne znaczenie dla wciąż odradzającego się społeczeństwa Rzeczypospolitej.

Urodził się 8 stycznia 1894 w Zduńskiej Woli jako drugi syn Juliusza i Marii z domu

Dąbrowska, należącej wówczas do zaboru rosyjskiego. Ojciec Rajmunda był z pochodzenia Niemcem, a matka była Polką. W 1906 w kościele św. Mateusza w Pabianicach, według jego relacji, Rajmundowi ukazała się Najświętsza Maryja Panna, trzymająca w ręce białą i czerwoną koronę. Zapytała go, którą wybiera, dając do zrozumienia, że czerwona oznacza męczeństwo, a biała czystość, po czym wziął obydwie.

W 1910 rozpoczął nowicjat w zakonie franciszkanów, przyjmując imię Maksymilian. W 1912 rozpoczął studia w Krakowie, kilka miesięcy później został wysłany do Międzynarodowego Kolegium Serafickiego w Rzymie. Śluby wieczyste złożył 1 grudnia 1914 przyjmując imię Maria. Przebywając w Rzymie założył wraz ze współbraćmi w 1917 pobożny związek (pia unio) Rycerstwo Niepokalanej (Militia Immaculatae), zajmujący się apostołstwem pod znakiem Maryi. Aby realizować cele organizacji i utrzymywać kontakt z jego członkami od stycznia 1922

wydawał w Krakowie miesięcznik "Rycerz Niepokalanej"..

W 1927 założył pod Warszawą klasztor Niepokalanów. Wydawał tam m.in. pismo Rycerz Niepokalanej, a od 1935 popularny Mały Dziennik. W latach 1931–1935 prowadził działalność misyjną w Japonii, gdzie rozpoczął wydawanie japońskiego odpowiednika Rycerza Niepokalanej i założył Niepokalanów Japoński. Podobne ośrodki założył także w Chinach i w Indiach. W 1936 powrócił do Polski, aby kierować Niepokalanowem, który stał się największym klasztorem katolickim na świecie – we wrześniu 1939 było tam ok. 700 zakonników i kandydatów.

W czasie okupacji hitlerowskiej działalność klasztoru została zawieszona, pozostałych ok. 40 zakonników Niemcy aresztowali 19 września 1939. Po wyjściu na wolność zorganizował w klasztorze ośrodek usług dla okolicznej ludności i oddał się pogłębianiu formacji pozostałych przy nim współbraci. Powtórnie aresztowany 17 lutego 1941, przesłuchiwany i więziony na Pawiaku. 28 maja 1941 r. trafił do obozu koncentracyjnego Auschwitz, gdzie otrzymał numer 16670. W obozie dobrowolnie wybrał śmierć głodową w zamian za skazanego współwięźnia, Franciszka Gajowniczka, który trzy lata później, 25 października 1944 został przeniesiony do obozu Sachsenhausen, w którym doczekał wyzwolenia przez wojska amerykańskie. Kolbe zmarł 14 sierpnia 1941 dobity zastrzykiem trucizny – fenolu. Jego ciało zostało spalone w obozowym krematorium.

Maksymilian Kolbe został beatyfikowany 17 października 1971 r. przez papieża Pawła VI, a kanonizowany przez papieża Jana Pawła II 10 października 1982 r.